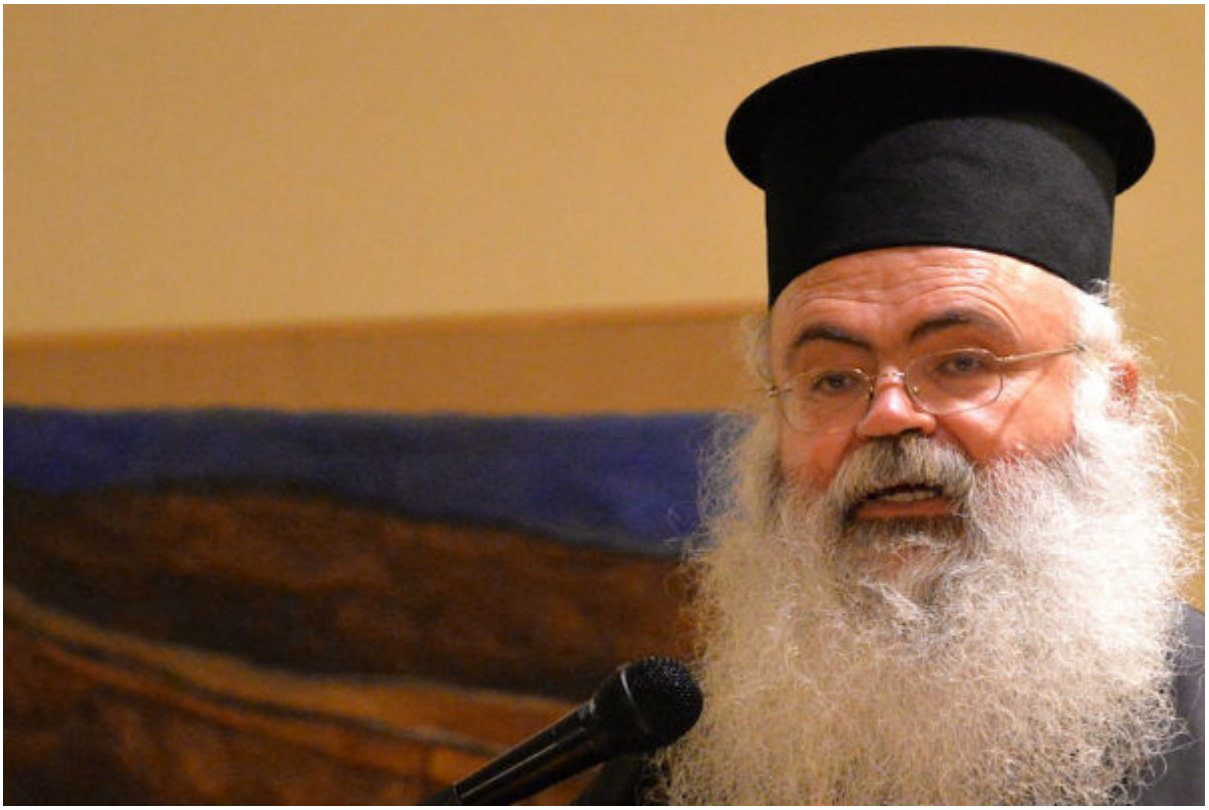
24 Φεβρουαρίου 2018

Συνέντευξη Μητροπολίτη Πάφου κ. Γεωργίου στην εφημερίδα «Σημερινή της Κυριακής»

Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Συνεντεύξεις

Η Διζωνική Δικοινοτική Ομοσπονδία βρίσκεται πέρα από κάθε υποφερτή υποχώρηση

φτάσαμε στο σημείο να έχουμε αποδεκτεί σχεδόν όλες τις απαιτήσεις της Τουρκίας, χωρίς κανένα αποτέλεσμα, τονίζει σε συνέντευξη του στη «Σ» ο Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος.

Ασφαλώς και η Εκκλησία θα καλέσει τον λαό να αντιταχθεί σε κάθε σχέδιο που, κατά την κρίση της, δεν θα μας επιτρέψει να ζήσουμε στη γη των πατέρων μας.

Πρώτη τη τάξει Μητρόπολη, μετά την Αρχιεπισκοπή, είναι η Μητρόπολη Πάφου, η οποία διαποιμαίνεται από τον Μητροπολίτη Γεώργιο. Μιλώντας στη «Σημερινή» της Κυριακής, ο από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός δεινός μελετητής των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας, χαρακτηρίζει τη Δ.Δ.Ο. ως μια ρατσιστική λύση, που βασίζεται σε φυλετικό διαχωρισμό, προσθέτοντας πως όχι μόνο δεν θα αποτρέψει αλλά θα επιταχύνει την επίτευξη του μόνιμου στόχου της Τουρκίας, που είναι η πλήρης κατάληψη και τουρκοποίηση της Κύπρου. Αυτονόητο χαρακτηρίζει επίσης και το ενδιαφέρον της Εκκλησίας για το εθνικό θέμα και την Παιδεία μας.

Πέντε από τους έξι στόχους του Νιχάτ Ερίμ

Σεβασμιότατε, παλαιότερα είχατε εκφράσει ανησυχίες για τις εξελίξεις στο Κυπριακό. Ποιος εκτιμάτε πως είναι ο τελικός στόχος της Τουρκίας;

Νομίζω πως όλοι αντιλαμβάνονται σήμερα ότι τελικός και μόνιμος στόχος της Τουρκίας είναι η κατάληψη και η τουρκοποίηση ολόκληρης της Κύπρου. Το σχέδιο Νιχάτ Ερίμ, το οποίο η εφημερίδα σας διένειμε προς τον κυπριακό λαό, από το 1956 υλοποιείται χωρίς παρεκκλίσεις. Να υπενθυμίσω ότι 5 από τους 6 στόχους του σχεδίου έχουν υλοποιηθεί. Το σχέδιο, μάλιστα, επιγράφεται ως «σχέδιο ανάκτησης της Κύπρου». Οι στόχοι που υλοποιήθηκαν είναι:

α) Απετράπη η απόδοση της Κύπρου στην Ελλάδα (Το 1956 ήταν σε εξέλιξη ο απελευθερωτικός μας Αγώνας για ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα).

β) Η Τουρκία απέκτησε «νόμιμα» δικαιώματα επί της Κύπρου, με τις συμφωνίες Ζυρίχης- Λονδίνου.

γ) Κατάφερε (με την Τουρκοανταρσία του 1963) να μαζέψει τους Τουρκοκύπριους σε θύλακες (απέκτησαν έτσι δομή κράτους και δεν υπάκουαν στο νόμιμο κράτος).

δ) Θεράπευσαν την αριθμητική μειονεξία τους (Από το 1974 κουβαλούν εποίκους).

ε) Απέκτησαν τον στρατιωτικό έλεγχο της περιοχής (40 χιλιάδες στρατός, 400 άρματα, πλοία που κυκλοφορούν στην ΑΟΖ μας, αεροπλάνα που παραβιάζουν τον εναέριο χώρο Κύπρου και της Ελλάδας).

Μένει προς υλοποίηση ο 6ος και τελευταίος στόχος: Να αποκτήσουν και τον πολιτικό έλεγχο της Κύπρου. Αυτόν τον τελευταίο στόχο επιδιώκουν να τον υλοποιήσουν με τρεις τρόπους:

α) Με την κατάργηση της Κυπριακής Δημοκρατίας. Γι’ αυτό και επιμένουν στη δημιουργία ενός νέου κράτους.

β) Με τον εποικισμό. Όταν η Τουρκία καταφέρει να αναγνωριστούν από τα άλλα κράτη οι έποικοι ως νόμιμοι κάτοικοι της Κύπρου, θα ζητήσει ενιαίο κράτος και δημοψήφισμα και θα έχουμε την τύχη της Αλεξανδρέττας.

γ) Με τον εκφοβισμό. Θα δημιουργεί τέτοιες καταστάσεις, ώστε οι Έλληνες της Κύπρου να νιώθουν ανασφάλεια για τους εαυτούς τους και για τα παιδιά τους και δεν θα έχουν άλλη επιλογή από τη φυγή.

Τις προθέσεις της Τουρκίας διεμήνυσε και ο πρώην Πρωθυπουργός της, ο Νταβούτογλου, δηλώνοντας πως και να μην υπήρχαν Τουρκοκύπριοι, το

ενδιαφέρον της Τουρκίας για την Κύπρο είναι δεδομένο.

Πιστεύετε πως οι χειρισμοί του Προέδρου Αναστασιάδη είναι προς τη σωστή κατεύθυνση;

Δεν είμαι πολιτικός, ούτε έχω σπουδάσει πολιτικές επιστήμες. Ούτε και ασφαλώς ξέρω πόσες πιέσεις ασκούνται στην πλευρά μας. Έχω την εντύπωση ότι οι συνομιλίες με τη μορφή που διεξάγονται, για χρόνια, χωρίς αποτέλεσμα, είναι η παγίδα της κατοχικής δύναμης για να αποπροσανατολίσει τη διεθνή κοινή γνώμη και να την κάμει να ξεχάσει και τη φύση του προβλήματός μας, ότι δηλαδή αυτό είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής, αλλά και την ύπαρξη του ίδιου του προβλήματος, καθώς και να κουράσει τον λαό μας. Απόδειξη είναι ότι ουδεμίαν υποχώρηση έκαμε η Τουρκία. Αντίθετα, μάλιστα, σε κάθε αποδοχή εκ μέρους μας μιας απαίτησής της, προβάλλει άλλην πιο προχωρημένη διεκδίκηση. Φτάσαμε στο σημείο να έχουμε αποδεκτεί όλες σχεδόν τις απαιτήσεις της Τουρκίας, χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Δεν είμαι μόνο εγώ, αλλά σχεδόν όλοι αντιλαμβάνονται ότι πολλά απ’ όσα συζητούνται δεν είναι τίποτε άλλο παρά πρόνοιες του σχεδίου Ανάν.

Συζητούμε για συμβιβασμό με την αδικία

Είστε υπέρ ή κατά της διζωνικής, δικοινοτικής ομοσπονδίας;

Μετά την τραγική κατάρρευση του κυπριακού αλυτρωτικού ονείρου, που επέφερε το προδοτικό πραξικόπημα και τη βάρβαρη τουρκική εισβολή, στραφήκαμε προς έναν οδυνηρό συμβιβασμό. Τι άλλο δηλώνουν οι τόσες αντιδημοκρατικές παραχωρήσεις σε μια μειονότητα του 18%? Έχω τη γνώμη, όμως, ότι η Δ.Δ.Ο. βρίσκεται πέρα από κάθε υποφερτή υποχώρηση. Είναι μια ρατσιστική λύση, που βασίζεται σε φυλετικό διαχωρισμό. Κι έχω πάλι τη γνώμη ότι η λύση αυτή όχι μόνο δεν θα αποτρέψει αλλά θα επιταχύνει την επίτευξη του μόνιμου στόχου της Τουρκίας, που είναι η πλήρης κατάληψη και τουρκοποίηση της Κύπρου. Αν τώρα, χωρίς την υπογραφή μας, η Τουρκία προβαίνει σε ανεξέλεγκτο εποικισμό των κατεχομένων εδαφών μας, δεν θα συνεχίσει και επαυξήσει τη μεταφορά εποίκων στο λεγόμενο τ/κ συνιστών κρατίδιο μετά τη λύση;

Στο εύλογο ερώτημα «τι θα πρέπει να κάμουμε;», πιστεύω ότι έφτασε ο καιρός, ύστερα από 44 χρόνια κατοχής και συνομιλιών, να στραφούμε εντονότερα στους ξένους και στα Ηνωμένα Έθνη για το ατελέσφορο αυτού του είδους των συνομιλιών. Η πρότασή μου, που ως απλός πολίτης θα υπέβαλλα, είναι η εξής: Είμαστε χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αν προβάλουμε ως διεκδίκηση για τον λαό μας ό,τι απολαμβάνουν όλοι οι άλλοι Ευρωπαίοι πολίτες, θα ήταν εύκολο στους εταίρους μας και στον διεθνή παράγοντα να μας το αρνηθούν; Με ποια

δικαιολογία; Αυτά ισχύουν για εκείνους και όχι για μας;

Όλοι οι Ευρωπαίοι πολίτες έχουν το δικαίωμα της ελεύθερης διακίνησης, εγκατάστασης και απόκτησης περιουσίας σε όλη την Ευρώπη. Γιατί εμείς να μην έχουμε αυτό το δικαίωμα στη χώρα μας και στη δική μας περιουσία; Για όλους τους ανθρώπους ισχύει: ένας άνθρωπος μια ψήφος. Γιατί σε μας το 18% να εξισώνεται και να υπερισχύει, πολλές φορές, του 82%; Δεν προβάλαμε αυτές τις δίκαιες διεκδικήσεις. Συζητούμε για συμβιβασμό με την αδικία και δίνουμε το τέλειο άλλοθι στους εταίρους μας να μην ασχολούνται μ' εμάς.

Ήταν σωστή η θέση μας το 2004

Η Εκκλησία θα καλέσει εκ νέου τους πιστούς σε αντίσταση και εγρήγορση αν έρθει κάποιο σχέδιο λύσης όπως το Ανάν;

Ασφαλώς και η Εκκλησία θα καλέσει τον λαό να αντιταχθεί σε κάθε σχέδιο που, κατά την κρίση της, δεν θα μας επιτρέψει να ζήσουμε στη γη των πατέρων μας. Όλοι σήμερα αναγνωρίζουμε ότι ήταν σωστή η θέση της Εκκλησίας το 2004 να στραφεί εναντίον του σχεδίου Ανάν, που ήταν καταστροφικό για την Κύπρο. Θα διαλυόταν αμέσως η Κυπριακή Δημοκρατία και θα καταντούσαμε όμηροι στα χέρια της κατοχικής δύναμης.

Εκτός από την προτροπή στον κόσμο για καταψήφιση του σχεδίου Ανάν τότε, ως Εκκλησία πράξαμε και κάτι άλλο: Όταν γίνονταν προσπάθειες για να υιοθετηθεί το σχέδιο Ανάν από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών ως ψήφισμά του και υπήρχε ο κίνδυνος να μας επιβληθεί, είχα πάει στη Μόσχα, ως απεσταλμένος του τότε προεδρεύοντος της Ιεράς Συνόδου και σημερινού Αρχιεπισκόπου, μεταφέροντας μήνυμά του προς τον Πατριάρχη Μόσχας, στο οποίο τον παρακαλούσαμε να μεσολαβήσει στην Κυβέρνηση της Ρωσίας για να προβάλει βέτο στο Συμβούλιο Ασφαλείας. Η παράκλησή μας εισακούστηκε.

Το «εκλογικό αποτέλεσμα» στα κατεχόμενα σάς ανησυχεί;

Οι Τούρκοι έχουν μια διαχρονική μόνιμη εξωτερική πολιτική στα εθνικά τους θέματα. Στο Κυπριακό ακολουθούν την ίδια γραμμή είτε στην εξουσία βρίσκονται δικτατορικές είτε δημοκρατικές κυβερνήσεις? είτε κυβερνούν εθνικιστές είτε σοσιαλιστές. Στα κατεχόμενα δεν «κυβερνούν» ούτε επιλέγουν οι Τουρκοκύπριοι. Όποιοι και να «εκλεγούν», θα εφαρμόσουν την πολιτική της Άγκυρας. Απλό παράδειγμα ο Ακιντζί, για τον οποίο έγιναν τόσα πανηγύρια για την «εκλογή» του.

Δεχθήκατε ποτέ προσωπική επίθεση για τις θέσεις σας στο Κυπριακό;

Δυστυχώς δέχτηκα πολλές προσωπικές επιθέσεις για τις θέσεις μου στο Κυπριακό. Μάλιστα κάποιες από αυτές ήσαν λιβελογραφήματα, για τα οποία προσέφυγα στη Δικαιοσύνη. Εκείνο που χαρακτηρίζει μια πολιτισμένη κοινωνία είναι η αντιμετώπιση μιας θέσης με άλλη θέση και όχι με απαξιωτικούς αφορισμούς.

Όχι στη μεθοδευμένη παραποίηση της Ιστορίας

Πανιερότατε, είναι γνωστή σε όλους μας η αφοσίωσή σας στον ιερατικό βίο και την Ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση. Αυτήν τη στιγμή η Εκκλησία βάλλεται από ορισμένους που ζητούν να αποξενωθεί από την Παιδεία και κατακρίνουν το γεγονός να έχει λόγο στο εθνικό μας πρόβλημα…

Η Παιδεία, χωρίς αμφιβολία, αποτελεί τη βάση της προόδου και της ευημερίας κάθε λαού και διαγράφει το εθνικό του μέλλον. Στους αλλεπάλληλους κατακτητές, που προσπαθούσαν με διάφορα μέσα να αφελληνίσουν τον τόπο, στάθηκε εμπόδιο η Εκκλησία, η οποία ταυτίστηκε πάντα με τον λαό. Ως ο μόνος οργανωμένος θεσμικός φορέας, η Εκκλησία ανέλαβε στους μακρούς αιώνες της δουλείας και την ευθύνη της Παιδείας των υποδούλων. Τα υποτυπώδη, στους αιώνες της Τουρκοκρατίας, σχολεία, ήταν έργα δικά της. Δάσκαλοι επίσης ήταν οι κληρικοί της. Μετά την ανεξαρτησία πλείστα σχολεία κτίστηκαν με έξοδα της Εκκλησίας σε γη που παραχώρησε η Εκκλησία.

Ούτε και σήμερα η Εκκλησία μπορεί να αδιαφορήσει για την προσφερόμενη Παιδεία στον λαό μας. Από τη φύση της η Εκκλησία είναι προασπιστής των χριστιανικών και ελληνικών μας αξιών, που είναι ταυτόχρονα και πανανθρώπινες αξίες. Έχουμε όλοι ευθύνη να μη χάσουμε αυτά που δεν παραδώσαμε στα οκτακόσια χρόνια της σκλαβιάς: Τη γλώσσα μας, τη θρησκεία μας, τις παραδόσεις μας.

Ως προς το ενδιαφέρον της για το εθνικό μας θέμα, η Εκκλησία πιστεύει ότι αυτό είναι αυτονόητο. Είναι η Εκκλησία που στήριξε τον Κυπριακό Ελληνισμό στους αιώνες της δουλείας. Αυτή πλήρωσε με το αίμα των αρχιεπισκόπων, των μητροπολιτών και των άλλων κληρικών της, τις αυθαιρεσίες των τυράννων. Κι αυτή ηγήθηκε του απελευθερωτικού μας αγώνα, καθώς και των πλείστων επαναστατικών κινημάτων στους χρόνους της δουλείας.

Έστω και αν σήμερα έχουμε δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση, η Εκκλησία δεν θα παύσει να ενδιαφέρεται για την πορεία του εθνικού μας θέματος. Θα συμπαρίσταται και θα ενισχύει την εκάστοτε Κυβέρνηση στην επιδίωξη δίκαιης λύσης και θα επικρίνει και θα καλεί σε αλλαγή στάσης όταν αυτή θα παρεκκλίνει από αυτές τις επιδιώξεις.

Ποια μαθήματα «διώκονται» σήμερα και με ποιους άλλους τρόπους κινδυνεύει να πληγεί η Παιδεία μας;

Τρία κυρίως μαθήματα «διώκονται» σήμερα: Τα Θρησκευτικά, τα οποία παιδαγωγούν εις Χριστόν, η Ιστορία, η οποία συντηρεί την εθνική μνήμη, και η Γλώσσα, η οποία ενισχύει την εθνική αυτοσυνειδησία, γιατί όπως λέει και ο Ελύτης, «όπου γλώσσα πατρίς». Κατηγορούμαστε σήμερα ότι όταν διδάσκουμε θρησκευτικά κάνουμε προσηλυτισμό και καταργούμε την ελευθερία του άλλου. Μα σ' έναν ορθόδοξο λαό και σε μια Παιδεία που απευθύνεται προς αυτόν, κατοχυρωμένη από το Σύνταγμα, κάνουμε προσηλυτισμό διδάσκοντας την πίστη μας? Έχουμε οδηγηθεί σε παρανοϊκές καταστάσεις τις οποίες έχουμε συνηθίσει να ανεχόμαστε, και κάπου βρισκόμαστε να απολογούμαστε κιόλας, πράγμα απαράδεκτο.

Στο σύγχρονο σχολείο παραμελείται η διαμόρφωση της ιστορικής συνείδησης, που είναι απαραίτητη για την επιβίωση του έθνους. Πολλές φορές επιχειρείται διαστρέβλωση της Ιστορίας, όπως έγινε με τη σφαγή των Ελλήνων στα παράλια της Σμύρνης, ή και με την επιχειρούμενη δικαιολόγηση αυτών που έγιναν κατά την εισβολή με το «εκάμαμε κι εμείς πολλά». Μπορεί η Εκκλησία να σιωπήσει μπροστά στη μεθοδευμένη αυτή προσπάθεια παραποίησης των γεγονότων? Από την άλλη, Γλώσσα και σκέψη συνάπτονται αρρήκτως. Αν δεν κατέχεις καλά τη γλώσσα, δεν έχεις εργαλείο για να σκεφτείς. Παραμελώντας τη Γλώσσα στο σχολείο προάγουμε μια χρησιμοθηρική παιδεία. «Παράγουμε» εργάτες και τεχνίτες που χρειάζεται η βιομηχανία, παραμελώντας τον άνθρωπο.

Ποια η θέση σας στην απόφαση της Βουλής για σύμφωνο συμβίωσης μεταξύ ομοφυλοφίλων και πώς αντιμετωπίζετε το αίτημα για υιοθεσίες παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια;

Δεν είναι δική μου θέση αλλά θέση της Εκκλησίας ότι ο γάμος είναι «συμβίωση ανδρός και γυναικός» κι ότι ο Θεός εδημιούργησε δύο φύλα, «άρρεν και θήλυ». Η Εκκλησία θεωρεί αφύσικη εκτροπή τη συμβίωση ομοφυλοφίλων. Ούτε κι είναι δυνατό να συγκατανεύσει η Εκκλησία στην υιοθεσία παιδιών από ομόφυλα ζευγάρια. Ένα παιδί σε μια οικογένεια θα πρέπει να έχει πρότυπα μητέρα και

πατέρα.

«Άνοιγμα» προς τον Πάπα

Γιατί η Εκκλησία δεν κάνει «άνοιγμα» προς τον Πάπα, ή άλλους θρησκευτικούς εκπροσώπους, με σκοπό τη διεθνοποίηση της καταστροφής και σύλησης της πολιτιστικής και θρησκευτικής μας κληρονομιάς;

Η Εκκλησία είχε αναλάβει μια επιτυχή αποστολή προς τον Πρόεδρο Πούτιν μέσω της Εκκλησίας της Ρωσίας το 2004. Αυτό τότε δεν το ανακοινώσαμε. Το ίδιο και πολλές άλλες προσπάθειες που γίνονται εκ μέρους της Εκκλησίας κρίνεται σωστό να μη διατυμπανίζονται, γιατί μπορούν να αποδώσουν καλύτερα όταν γίνονται χωρίς τυμπανοκρουσίες.

Για τη συγκεκριμένη περίπτωση, το «άνοιγμα» δηλαδή προς τον Πάπα, μπορώ να αποκαλύψω ότι γίνονται πολλές και συνεχείς προσπάθειες και ενέργειες προς αυτόν.

Μάλιστα ζητήσαμε και μας δόθηκε διαβεβαίωση ότι θα γινόταν αυτό, οι πρέσβεις του Βατικανού σ’ όλον τον κόσμο να εγείρουν το θέμα της επιδιόρθωσης και συντήρησης των κατεχομένων ναών μας σ’ όλες τις κυβερνήσεις όπου είναι διαπιστευμένοι. Το ίδιο κάναμε και στην επίσκεψη του Πάπα στην Κύπρο πριν από λίγα χρόνια. Γίνεται συνεχής υπόμνηση στην Ιερά Έδρα και από τον πρέσβη μας στο Βατικανό που είναι προσωπικός φίλος του Αρχιεπισκόπου.

Κατά την επίσκεψη του Μακαριοτάτου στη Μόσχα, τον περασμένο Δεκέμβριο, τέθηκε το θέμα στον Πρόεδρο Πούτιν, ο οποίος υποσχέθηκε να το μεταφέρει στον Ερντογάν. Ο Αρχιεπίσκοπος συζήτησε το ίδιο θέμα και με τον Πατριάρχη Μόσχας στις 6 Δεκεμβρίου 2017. Στη συνάντηση ήμουν κι εγώ παρών. Ο Μακαριότατος θέτει επιτακτικά το θέμα σε όλες τις συναντήσεις που έχει με ξένους αξιωματούχους.

Πηγή: churchofcyprus.org.cy